REJESTR DOTYCZY:

LEO Juliusz Stanisław

s/c Juliusza i Wilhelminy

z d. Kleskich

* 2o marca 1901 w Krakowie

kraj: POLSKA

+ 31 grudn. 1962 w Londynie

kraj: UK.

pochowany: Nth Sheen Cemetery

nr grobu: nr 25 CG4 /gróg Zw. Dziennikarza, leży tam Jan Walewski /zm.-1969/ i Jan Tabaczynski /zm. 1961/

Nr rejestracyjny

58 / 62

Nota zamieszczona:

w tomie .....

czesci .....

Indeks

Dziennikarz

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

1683 - żona Carmen z d. Oberlandre /zm. 1936/

Źródła i bibliografia:	znak rozpoznawczy
Kwestionar usz biograficzny z 12 grudn 1960	134
Gazeta Niedzielna 24.3.63 - nekrolog	22/24.III.63/
Tydzien Polski 5.1.63 - nekrolog	47/5.I.63/
Literatura Polska na obczyznie t. I i II	111/I i II/
Oblicze Tygodnia 5 i 12.1.63 -nekrolog i wspomn.	63/ 5 i 12.I.63/
Bibliography	149/I-poz.2276; II-1669,1867-1872,2376/
Pragier A. "Czas przeszły i dokonany"	277
Autobiografia	3oo
Fotografia	421
Dokumenty znajdują sie w archiwum w teczce nr 281.	420/t.nr 281/

281

003 **Nazwisko** LEO **Imiona** Juliusz Stanisław **lat życia**

004 **Pseudonim**

006 **z domu** **Rodzice**

008 **Data urodzenia** 1901 r. **Miejscowość** Kraków

010 **Data śmierci** ? 1962 **Miejscowość** Londyn, Anglia

012 **Pogrzeb/~~Spopielenie~~** **Adres Cmentarza** Fulham North Sheen, Londyn

Nr. grobu 47, sekcja 25c

026 **Źródła:** **Nekrolog**

Ankieta

Lista Stowarzyszenia

Grodziska

Suchecitz

Inne "Goniec Karpacki" 276/277, 1963

029 Wyznanie .....

030 Jednostka wojskowa .....

032 Rodzaj wojska Ośrodek Zapasowy S.B.S.K.

033 Stopień wojskowy .....

034 Odznaczenie .....

036 Zawód dziennikarz, muzyk

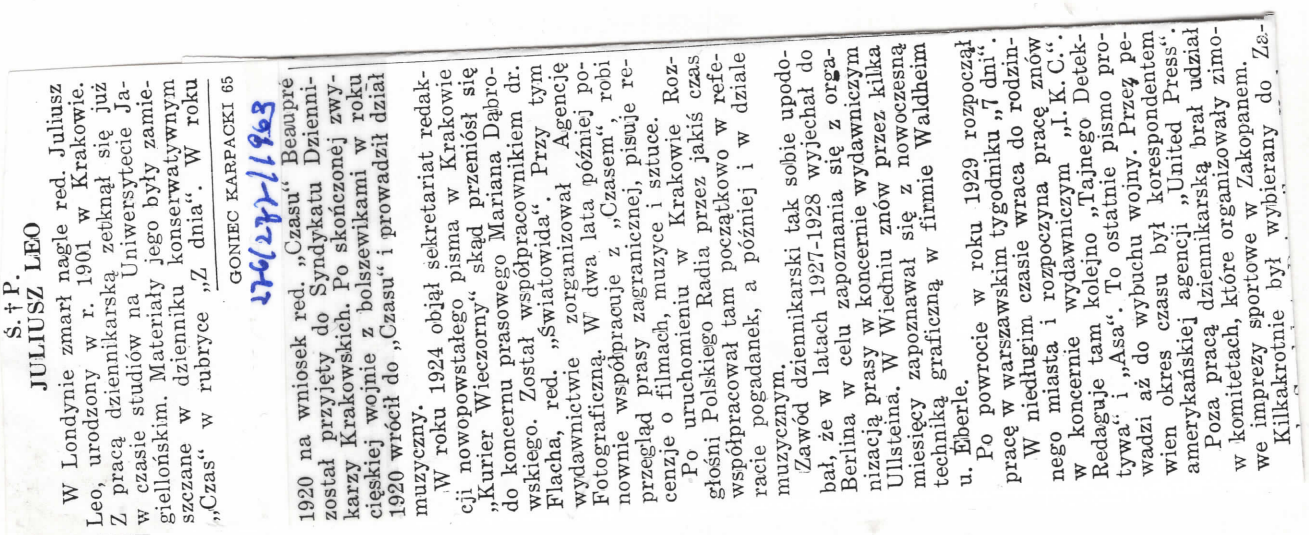
038 Tytuły naukowe .....

042 Instytucje .....

044 Obozy .....

046 Słowo kluczowe .....

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

Ś. † P.

JULIUSZ LEO

W Londynie zmarł nagle red. Juliusz Leo, urodzony w r. 1901 w Krakowie. Z pracą dziennikarską zetknął się już w czasie studiów na Uniwersytecie Jagiellońskim. Materiały jego były zamieszczane w dzienniku konserwatywnym „Czas" w rubryce „Z dnia". W roku 1920 na wniosek red. „Czasu" Beaupré został przyjęty do Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich. Po skończonej zwycięskiej wojnie z bolszewikami w roku 1920 wrócił do „Czasu" i prowadził dział muzyczny.

W roku 1924 objął sekretariat redakcji nowopowstałego pisma w Krakowie „Kurier Wieczorny" skąd przeniósł się do koncernu prasowego Mariana Dąbrowskiego. Został współpracownikiem dr. Flacha, red. „Światowida". Przy tym wydawnictwie zorganizował Agencję Fotograficzną. W dwa lata później powniewie współpracuje z „Czasem", robi przegląd prasy zagranicznej, pisuje recenzje o filmach, muzyce i sztuce.

Po uruchomieniu w Krakowie Rozgłośni Polskiego Radia przez jakiś czas współpracował tam początkowo w referacie pogadanek, a później i w dziale muzycznym.

Zawód dziennikarski tak sobie upodobał, że w latach 1927-1928 wyjechał do Berlina w celu zapoznania się z organizacją prasy w koncernie wydawniczym Ullsteina. W Wiedniu znów przez kilka miesięcy zapoznawał się z nowoczesną techniką graficzną w firmie Waldheim u. Eberle.

Po powrocie w roku 1929 rozpoczął pracę w warszawskim tygodniku „7 dni". W niedługim czasie wraca do rodzinnego miasta i rozpoczyna pracę znów w koncernie wydawniczym „I. K. C.". Redaguje tam kolejno „Tajnego Detektywa" i „Asa". To ostatnie pismo prowadzi aż do wybuchu wojny. Przez pewien okres czasu był korespondentem amerykańskiej agencji „United Press". Poza pracą dziennikarską brał udział w komitetach, które organizowały zimowe imprezy sportowe w Zakopanem.

Kilkakrotnie był wybierany do Za-

GONIEC KARPACKI 65

17/2/1963

Ś. † P.

JULIUSZ LEO

W Londynie zmarł nagle red. Juliusz Leo, urodzony w r. 1901 w Krakowie. Z pracą dziennikarską zetknął się już w czasie studiów na Uniwersytecie Jagiellońskim. Materiały jego były zamieszczane w dzienniku konserwatywnym „Czas" w rubryce „Z dnia". W roku

276(27)-11963

1920 na wniosek red. „Czasu" Beaupré został przyjęty do Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich. Po skończonej zwycięskiej wojnie z bolszewikami w roku 1920 wrócił do „Czasu" i prowadził dział muzyczny.

W roku 1924 objął sekretariat redakcji nowopowstałego pisma w Krakowie „Kurier Wieczorny" skąd przeniósł się do koncernu prasowego Mariana Dąbrowskiego. Został współpracownikiem dr. Flacha, red. „Światowida". Przy tym wydawnictwie zorganizował Agencję Fotograficzną. W dwa lata później ponownie współpracuje z „Czasem", robi przegląd prasy zagranicznej, pisuje recenzje o filmach, muzyce i sztuce.

Po uruchomieniu w Krakowie Rozgłośni Polskiego Radia przez jakiś czas współpracował tam początkowo w referacie pogadanek, a później i w dziale muzycznym.

Zawód dziennikarski tak sobie upodobał, że w latach 1927-1928 wyjechał do Berlina w celu zapoznania się z organizacją prasy w koncernie wydawniczym Ullsteina. W Wiedniu znów przez kilka miesięcy zapoznawał się z nowoczesną techniką graficzną w firmie Waldheim u. Eberle.

Po powrocie w roku 1929 rozpoczął pracę w warszawskim tygodniku „7 dni".

W niedługim czasie wraca do rodzinnego miasta i rozpoczyna pracę znów w koncernie wydawniczym „I. K. C.". Redaguje tam kolejno „Tajnego Detektywa" i „Asa". To ostatnie pismo prowadzi aż do wybuchu wojny. Przez pewien okres czasu był korespondentem amerykańskiej agencji „United Press".

Poza pracą dziennikarską brał udział w komitetach, które organizowały zimowe imprezy sportowe w Zakopanem.

Kilkakrotnie był wybierany do Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich. Przez ostatnie trzy lata przedwojenne prowadził Sekcję Imprez. Jego dużą zasługą było zorganizowanie 3-dniowego obchodu jubileuszowego Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich.

W czasie wojny współpracował z biurem prasowym naszej ambasady w Bukareszcie i brał czynny udział w Podsekcji Rumuńskiej Związku Dziennikarzy R. P. Potem w Palestynie przyczynił się do powstania Sekcji Dziennikarzy Polskich Bliskiego Wschodu. Spod jego pióra wyszła deklaracja pojałtańska wspomnianej Sekcji, którą podpisały wszystkie inne polskie organizacje w Palestynie.

Ś. p. Juliusz Stanisław Leo tylko przez krótki czas mógł pełnić służbę wojskową w Ośrodku Zapasowym S.B.S.K., gdyż zapadł na zdrowiu i poddał się ciężkiej operacji żołądka. Do służby wojskowej już nie wrócił.

Do końca wojny przebywał w Jerozolimie, a następnie w Libanie, jako uchodźca cywilny. Do otrzymywanego skromnego zasiłku z Delegatury naszego Ministerstwa Opieki w Londynie dorabiał piórem, pisząc do ukazującej się polskiej prasy na Środkowym Wschodzie.

Po przybyciu w roku 1950 do Anglii stan jego zdrowia pogorszył się, gdyż doszła jeszcze choroba serca. Zarobkować normalnie nie mógł, a jedynie dorywczo pisywał do prasy emigracyjnej. Był współpracownikiem „Gońca Karpackiego".

W swojej 43-letniej pracy dziennikarskiej najmniej interesowała red. Leo tematyka wewnętrzno-polityczna i ekonomiczna, pomimo, że jego ojciec (też Juliusz) zasłużony prezydent miasta Krakowa, tymi zagadnieniami jak najbardziej się interesował (działacz konserwatywny, później przywódca Mieszczańskiego Stronnictwa Demokratów, prezes Koła Polskiego w Wiedniu — rok 1912, prezes Naczelnego Komitetu Narodowego w roku 1914, zmarł w r. 1918, przeżywszy lat 57).

Poza pracą dziennikarską red. Leo opracował koncertowo 3 kolędy dla Katolickiego Ośrodka Wydawniczego „Veritas" w Londynie, a ostatnio opracował muzykę do dwóch pastorałek.

Ś.p. Juliusz Stanisław Leo pochowany został na cmentarzu Fulham North Sheen (Sekcja 25c, grób 47) w Londynie.

Niech Mu obca ziemia lekką będzie!
Niech odpoczywa w pokoju. Amen.

Zygmunt Kotkowski

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w [illegible]
Słowo kluczowe